



วิธีการดำเนินการและการรวบรวมข้อมูล

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นนักศึกษาวิทยาลัยครูที่กำลังศึกษาอยู่ในระดับประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาชั้นสูง ปีที่ 1 ปีการศึกษา 2522 จากวิทยาลัยครูภาคตะวันตก 3 แห่ง ได้แก่ วิทยาลัยครูหุบพานจอมบึง วิทยาลัยครูเพชรบุรี และวิทยาลัยครูนครปฐมซึ่งได้รับการสุ่มมาเป็นตัวแทนโดยวิธีการจับฉลาก จำนวน 253 คน เป็นนักศึกษาชาย 123 คน นักศึกษาหญิง 130 คน อายุเฉลี่ย 19.5 ปี

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล ได้แก่

1. แบบวัดความกล้าแสดงออกระดับวิทยาลัย (The College Self-Expression Scale) ของจอห์น พี. แกแลสซี, เจมส์ เอส. เดอโล, เมอร์นา ดี. แกแลสซี และชีลา เบสไตน์ (John P. Galassi, James S. Delo, Merna D. Galassi and Sheila Bastein) ซึ่งแปลและเรียบเรียงเป็นภาษาไทยโดย วงพิทศรี ภูพันธ์ศรี ในการวิจัยเรื่องผลของการฝึกพฤติกรรมที่เหมาะสมในการแสดงออกที่มีต่อบุคลิกภาพของนิสิตหญิง

ลักษณะของเครื่องมือ

เครื่องมือนี้เป็นแบบวัดที่ให้รายงานตนเอง ประกอบด้วยข้อความที่เกี่ยวกับพฤติกรรมที่เหมาะสมในการแสดงออก 50 ข้อความ แต่ละข้อเป็นแบบลิเคิร์ต (Likert format) 5 อันดับ (0 - 4) แบ่งออกเป็นข้อความทางบวก 21 ข้อ ทางลบ 29 ข้อ และครอบคลุม

ลักษณะ 3 ประการของความเหมาะสมในการแสดงออกคือ ความเหมาะสมในการแสดงออก  
ทางบวก ความเหมาะสมในการแสดงออกทางลบ และการปฏิเสธตนเอง (positive,  
negative and self-denial)

พฤติกรรมที่เหมาะสมในการแสดงออกทางบวกได้แก่ การแสดงความรู้สึก รัก ชอบ  
การชมเชย ความยินดี การเห็นด้วย การตกลงยินยอม ซึ่งจะเห็นได้จากข้อความเช่น คุณ  
สามารถแสดงให้เห็นว่าคุณรักหรือว่าคุณรักและพอใจเขา

พฤติกรรมที่เหมาะสมในการแสดงออกทางลบ ได้แก่ การแสดงความรู้สึกโกรธ  
ไม่เห็นด้วย ไม่พอใจ และความรำคาญ ซึ่งจะเห็นได้จากข้อความเช่น คุณกล้าแสดงความรู้สึก  
โกรธหรือรำคาญต่อเพศตรงข้าม เมื่อคุณคิดว่าเป็นการสมควรที่จะแสดงเช่นนั้น

การปฏิเสธตนเองได้แก่ การพูดขอโทษขอโพยมากเกินไป การมีความกังวลในการ  
มีสัมพันธภาพกับผู้อื่น การคำนึงถึงความรู้สึกของผู้อื่นมากเกินไป ซึ่งจะเห็นได้จากข้อความเช่น  
คุณหลีกเลี่ยงที่จะรบกวนผู้อื่น

#### การตอบ

ผู้ตอบแบบวัดความกล้าแสดงออกระดับวิทยาลัยจะตอบข้อความทั้ง 50 ข้อโดยการ  
กาเครื่องหมาย X ในช่องทุกครั้ง บ่อยครั้ง บางครั้ง นาน ๆ ครั้ง และแทบไม่เคย ข้อละ  
1 ช่อง

#### การให้คะแนน

		ข้อความทางบวก	ข้อความทางลบ (R)
ทุกครั้ง	ให้	0 คะแนน	4 คะแนน
บ่อยครั้ง	ให้	1 คะแนน	3 คะแนน
บางครั้ง	ให้	2 คะแนน	2 คะแนน
นาน ๆ ครั้ง	ให้	3 คะแนน	1 คะแนน
แทบไม่เคย	ให้	4 คะแนน	0 คะแนน

ข้อความทางบวกใดแก ข้อ 1, 2, 4, 5, 7, 10, 12, 14, 17, 18, 24, 28, 32, 33, 34, 37, 38, 39, 44, 47 และ 50

ข้อความทางลบใดแกข้อ 3, 6, 8, 9, 11, 13, 15, 16, 19, 20, 21, 22, 23, 25, 26, 27, 29, 30, 31, 35, 36, 40, 41, 42, 43, 45, 46, 48 และ 49

### การคิดคะแนนรวม

คะแนนรวมคิดโดยการรวมคะแนนทั้ง 50 พฤติกรรมของผู้ตอบแบบวัดเข้าด้วยกันเป็นคะแนนพฤติกรรมที่เหมาะสมในการแสดงออกของผู้ตอบแบบวัดแต่ละคน

2. แบบสอบถามที่เกี่ยวข้องกับการยอมรับเลี้ยงดูของพ่อแม่ ของท่าน แพเพชร์ ผู้วิจัยได้นำมาดัดแปลงเพื่อใช้ในการวิจัยครั้งนี้

### ลักษณะของเครื่องมือ

เครื่องมือนี้เป็นแบบสอบถามที่ให้รายงานตนเองจำนวน 60 ข้อ แต่ละข้อเป็นแบบการจัดอันดับ (Rating scale) 5 อันดับ (1 - 5) แบ่งออกเป็น 3 ตอน ตอนละ 20 ข้อ

ข้อ 1, 4, 7, .....58 เป็นการยอมรับเลี้ยงดูแบบทอดทิ้ง ตัวอย่างเช่น (พ่อแม่) ให้โอกาสที่ท่านจะพูดคุยหรือปรึกษาหารือด้วยน้อยมาก

ข้อ 2, 5, 8, .....59 เป็นการยอมรับเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตย ตัวอย่างเช่น (พ่อแม่) ยินดีให้ท่านมีส่วนร่วมในกิจกรรมพิเศษของวิทยาลัยที่ท่านสนใจ

ข้อ 3, 6, 9, .....60 เป็นการยอมรับเลี้ยงดูแบบให้ความคุ้มครองมากไป ตัวอย่างเช่น (พ่อแม่) แนะนำการศึกษาต่อและเลือกอาชีพแก่ท่านตามที่พ่อแม่ชอบ

### การตอบแบบสอบถาม

ผู้ตอบแบบสอบถามจะตอบข้อความทั้ง 60 ข้อโดยการกาเครื่องหมาย / ลงในช่องมากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย และน้อยที่สุด ข้อละ 1 ข้อ

### การให้คะแนน

มากที่สุด	ให้	5	คะแนน
มาก	ให้	4	คะแนน
ปานกลาง	ให้	3	คะแนน
น้อย	ให้	2	คะแนน
น้อยที่สุด	ให้	1	คะแนน

### การคิดคะแนนรวม

เพื่อรวมคะแนนแต่ละตอนทั้ง 20 พฤติกรรมของผู้ตอบแบบสอบถามแต่ละคนแล้ว ผู้ตอบแบบสอบถามคนใดให้คะแนนตอนใดตอนหนึ่งมากกว่าคะแนนตอนรองลงมาไม่ต่ำกว่า 5 คะแนน จะถือว่าผู้นั้นได้รับการอบรมเลี้ยงดูตามประเภทที่ให้คะแนนสูงสุด การที่ถือความแตกต่าง 5 คะแนนหรือเท่ากับคะแนนเต็มของหนึ่งพฤติกรรมนั้นเพื่อจะได้แบ่งกลุ่มตัวอย่างตามประเภทของการอบรมเลี้ยงดูได้ชัดเจนยิ่งขึ้น

### การดำเนินการ

ในการศึกษาคั้งนี้ผู้วิจัยได้ดำเนินการ 2 ขั้นตอน คือ

1. ขั้นตอนการใช้เครื่องมือ โดยนำแบบวัดและแบบสอบถามทั้ง 2 ฉบับไปให้นักศึกษาวิทยาลัยครูกาญจนบุรี ที่กำลังศึกษาอยู่ในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงปีที่ 1 ปีการศึกษา 2522 ชายและหญิงจำนวน 90 คนตอบ แล้วหาค่าความเชื่อมั่นโดยวิธีวิเคราะห์ความมั่นคงภายใน (Internal consistency) แบบ Coefficient alpha ( $\alpha$ ) ของ Cronbach<sup>1</sup> ผลปรากฏดังนี้

1

Anne Anastasi, Psychological Testing, 4th. ed.

(New York: Macmillan Publishing Co. Inc., 1976), p. 118.

แบบวัดความกล้าแสดงออกในระดับวิทยาลัยมีความเชื่อมั่นเท่ากับ .70

แบบสอบถามเกี่ยวกับการยอมรับเลี้ยงดูของพ่อแม่โดยมีความเชื่อมั่นของการยอมรับเลี้ยงดูแต่ละประเภท คือ

การยอมรับเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตยมีความเชื่อมั่นเท่ากับ .83

การยอมรับเลี้ยงดูแบบทอดทิ้งมีความเชื่อมั่นเท่ากับ .83

การยอมรับเลี้ยงดูแบบไม่ความคุ้มครองมากไป มีความเชื่อมั่นเท่ากับ .73

ดังนั้น จากดาวเคราะห์ 2 ชนิดนี้ จะมีความเชื่อถือได้พอที่จะนำมาใช้ในการวิจัยได้

2. ชี้นำเครื่องมือไปใช้กับกลุ่มตัวอย่างจริง ด้วยการนำแบบวัดและแบบสอบถามทั้ง 2 ชนิดไปให้นักศึกษาวิทยาลัยครูต่าง ๆ ที่ได้รับเลือกให้เป็นกลุ่มตัวอย่างในการศึกษารังนี้ตอบ โดยให้นักศึกษาตอบโดยมิได้จำกัดเวลา เมื่อได้ข้อมูลมาและตรวจให้คะแนนของแบบวัดและแบบสอบถามแต่ละฉบับแล้วนำมาวิเคราะห์หาค่าสถิติต่าง ๆ ตามที่ต้องการ

การวิเคราะห์ข้อมูล

เมื่อรวบรวมข้อมูลได้แล้ว จึงได้วิเคราะห์ข้อมูลตามลำดับดังนี้

1. หาค่าสถิติพื้นฐานของข้อมูล ได้แก่

คะแนนเฉลี่ย (Mean)<sup>1</sup>

คะแนนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard deviation)<sup>2</sup>

2. การวิเคราะห์ความแปรปรวนสองทาง (Two-Way Analysis of Variance)

ที่มีจำนวนตัวอย่างในแต่ละเซลล์ไม่เท่ากัน<sup>3</sup> (2 x 3 Factorial Experiment with

<sup>1</sup> J. P. Guildford, Fundamental Statistics in Psychology and Education. (New York: McGraw-Hill Book, 1950), p. 44.

<sup>2</sup> George A. Ferguson, Statistical Analysis in Psychology and Education. (New York: McGraw-Hill Book, 1966), p. 67.

<sup>3</sup> B. J. Winer, Statistical Principles in Experimental Design (New York: McGraw-Hill Book, 1971), p. 402-404.

Unequal Cell Frequencies) เพื่อทดสอบสมมติฐานดังต่อไปนี้

1. นักศึกษาที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตย แบบทอดทิ้ง และแบบให้เวลาคู่ครองมากเกินไปมีพฤติกรรมที่เหมาะสมในการแสดงออกไม่แตกต่างกัน
2. นักศึกษาชายและหญิงมีพฤติกรรมที่เหมาะสมในการแสดงออกไม่แตกต่างกัน
3. นักศึกษาที่เป็นบุตรคนโต คนกลาง และคนสุดท้อง มีพฤติกรรมที่เหมาะสมในการแสดงออกไม่แตกต่างกัน

ถ้าผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนสองทางมีนัยสำคัญทางสถิติ ก็วิเคราะห์ต่อไปโดยใช้การเปรียบเทียบพหุคูณ (Multiple Comparison) วิธีของเชฟเฟ้ (Scheffe)<sup>1</sup>

---

<sup>1</sup>Ibid, p. 199.